

"פלייה רולבה – לסגור" נסגר!

דברים לזכרה של הדה אורן ז"ל

והיו לך חברות – במעגל המחול, והיו לך מעריצים בין הילדים, בין המשתאים מול הבמה –

וכך בסוכות השנה – פאר יצירתך – נשיר לך הדה "יהי רצון מלפניך אדוני אלוהינו ואלוהי אבותי – שתשרה שכינתך בינינו ותפרוש עלינו סוכת שלום בזכות מצוות סוכות שאנו מקיימים"....

בזכות מה שנתת – בזכות מה שקיבלנו.

אומרים עכשיו זה לא הגיל – זה התרגיל...!

עכשיו שכבר אין תרגיל – גם הגיל נגמר – סוף הדרך, סוף הדרך לך אמיצה, גיבורה – אייקון תרבות המחול.

שנה קשה עוברת על משפחת בן פורת. קודם רחל בן פורת, לא מזמן יהודה בן פורת, ועכשיו הדה, הבת של נחמה בן פורת, ונשארה רזיה בת כיתה מאשדות, עכשיו מעבר לים.

הדה, שם למעלה בשמיים – מחכים לך המון לכוריאוגרפיה של מלכות שמיים – ברקיע התכלת – בתפאורת גן-עדן, אנשים ונשים וילדים בלבן – מחכים שתגידי – "פלייה, רולבה – לסגור" – נסגר....

תם לעולם.

בהערכה גדולה וחמה – אני באופן אישי מאד – המלווה במוסיקה, המלווה את הבת במחול.

שרהליה שרון

"בסוף מעגל" – חיכה המלאך – כאומר לעצמו – "עכשיו אקח, עכשיו הזמן".

עכשיו הזמן – הדה – להיפרד בצער, בכאב מתמשך – על לכתך – על היותך מורה לצעדים מדודים, פתיחת זרועות ידיים, הרמת הראש, חזה פתוח וישר, מוזיקה קלאסית זורמת בעורקיני – ויש במה – ויש הופעה, והנה בא החג – ועוד שנה עברה.

וכל המופעים, המסיבות האירועים – ברור לנו – יש הדה – יש מחול, יש תפאורה ויש צבעוניות – ובטוח שיש המון חזרות, גם כעסים, גם פתרונות – ודרך הרווח בשיניים יוצא חיוך מרוצה – לא תמיד כי זה לא מושלם – אבל מרוצה מחיבוק האם של התלמידה, האב של התלמיד, הסבתא של הנכדים – הם המשפחות תמיד היו מרוצות ומלאות גאווה.

לא נוכל לספור כמה פעמים זה היה, זה קרה – סוף שנה, נסיעות, הפקות – להקת המחול הקיבוצית, הרקדנים בעמק – פתיחה וסגירה של כל תערוכה ואירוע –

באמת, כמה כוח היה לך...

וגלית – קראנו לה גליתי – הביאה המון המון נחת – משפחה שלמה – עם בעלה והנכדות והנכדים – וההליכה הזקופה – הליכה כמו של איתמר – האבא, אישך הראשון.

ואחר כך באה השמחה הגדולה עם שמחה – שלקח אותך ונשא אותך על כפיים בכל העולם – ואת היית לו מעטפת חיים חמה וחכמה ומרתקת.

ואז – החל הרעד, והתנועה השתתקה – ונצמדת לבית, לאשדות, וקיבלת את גיוזפין לכל השעות, לכל הזמן – והיא מחייכת ואת מחייכת ויש לכן עגלה שנוסעת ועוצרת לומר שלום לחברים, לילדים – לדבר בקצב שלך ולהיות נינוחה. זה היה מעורר פליאה.